

O Autorach

Kacper Andrychowski

Doktorant w Instytucie Filologii Klasycznej Uniwersytetu Warszawskiego i student V roku filozofii w Instytucie Filozofii UW. Zajmuje się retoryką starożytną i współczesną, szczególnie retoryką prezydencką, filozofią języka oraz filozofią komunikacji. Współautor wraz z Konradem Harasimem artykułu *Główne postacie herezji XII i XIII wieku*, „Społeczeństwo i Edukacja” 2017, 25(2); autor artykułów *Barack Obama’s 2004 Democratic National Convention Keynote Address and Cicero’s De Imperio Cn. Pompei – A Rhetorical Comparison*, „Społeczeństwo i Edukacja” 2018, 28(1); *Homo novus z Hawajów. Retoryka Baracka Obamy w świetle teorii i praktyki starożytnej*, „Forum Artis Rhetoricae” 2017, 4(51).

Anna Bendrat

Doktor nauk humanistycznych, amerykanistka, adiunkt w Zakładzie Literatury i Kultury Amerykańskiej Instytutu Anglistyki UMCS, autorka monografii *Mowa jest złotem. Amerykański prezydent i retoryka* (Wydawnictwo Instytutu Badań Literackich PAN, 2016). Członek Zarządu Polskiego Towarzystwa Retorycznego oraz redaktor czasopism „Res Rhetorica” i „New Horizons in English Studies”. Jej zainteresowania badawcze dotyczą związków retoryki z polityką oraz kulturą i obejmują wszelkie formy współczesnego dyskursu wykorzystujące nowoczesne media.

Barbara Bogolebska

Profesor dr hab., kierownik Katedry Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Łódzkiego. Autorka siedmiu monografii, m.in. *Tradycje retoryczne w stylistyce polskiej. Narodziny dyscypliny* (1996); *Studia o retoryce i stylistyce* (2001); *Między literaturą i publicystyką* (2006); *Konteksty stylistyczne i retoryczne* (2006); *Retoryka, genologia i stylistyka tekstów literackich i dziennikarskich* (2015), współautorką (z M. Worsowicz) podręcznika *Retoryka i jej zastosowania* (2016) oraz *Współczesne gatunki i style wobec tradycji* (2018). Współredaktorka sześciu monografii wieloautorskich. Prowadzi interdyscyplinarne badania naukowe obejmujące: literaturoznawstwo, retorykę, stylistykę,

nauki o mediach (publicystyka, genologia dziennikarska). Należy do polskich i międzynarodowych towarzystw i komisji naukowych. Wypromowała czternastu doktorów.

Agnieszka Budzyńska-Daca

Doktor hab., adiunkt w Instytucie Polonistyki Stosowanej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego, kierownik Zakładu Retoryki i Mediów. Współautorka i współredaktorka czterech podręczników do kształcenia retorycznego: *Retoryka* (2008), *Erystyka, czyli o sztuce prowadzenia sporów. Komentarze do Schopenhauera* (2009), *Ćwiczenia z retoryki* (2010) i *Retoryka negocjacji. Scenariusze* (2018). Autorka kilkudziesięciu publikacji naukowych poświęconych retoryce, w tym monografii autorskiej *Retoryka debaty. Polskie wielkie debaty przedwyborcze 1995-2010* (2015) i monografii zbiorowej pod jej redakcją *20 lat polskich telewizyjnych debat przedwyborczych* (2016). Wiceprzewodnicząca Polskiego Towarzystwa Retorycznego.

Michał Czerenkiewicz

Doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, z wykształcenia filolog klasyczny, adiunkt na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego w ramach programu Fuga NCN. Autor artykułów naukowych w czasopiśmie i książkach zbiorowych, kilkudziesięciu tekstów popularnonaukowych oraz jednej monografii. Współpracował m.in. z magazynem „Perspektywy” oraz Muzeum Pałacu Króla Jana III Sobieskiego w Wilanowie. W kręgu jego zainteresowań naukowych znajdują się literatura nowołacińska, retoryka tekstu, recepcja tradycji antycznej w literaturze staropolskiej, kultura książki i historia drukiarstwa XVII wieku, a także literackie związki ówczesnej Rzeczypospolitej z Niderlandami Południowymi.

Sabina Deditius

Doktor nauk humanistycznych, adiunkt w Zakładzie Badań Iberyjskich i Latinoamerykańskich Uniwersytetu Śląskiego. W 2015 roku ukazała się drukiem jej rozprawa doktorska z zakresu językoznawstwa pragmatycznego, poświęcona obeldze rytualnej w bitwach rap w Hiszpanii pt. *El insulto como ritual en la Batalla de Rap. Estudio pragmalingüístico*. Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół pragmatyki dyskursu, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii wykorzystywania językowych i pozajęzykowych środków perswazji, wpływu na odbiorcę zarówno indywidualnego, jak i masowego w przestrzeni interakcji, komunikowania motywacyjnego i komunikacji internetowej. W ramach działalności organizacyjnej prowadzi oraz współtworzy coroczne spotkania hiszpańsko-polskie *Hispanofonia*, będące częścią projektu Instytutu Języków Romańskich i Translatoryki *Promocja języków i kultur romańskich w województwie śląskim*.

Beata Gaj

Doktor hab., profesor nadzwyczajny UKSW, obecnie pełni funkcję Dyrektora Instytutu Filologii Klasycznej i Kulturoznawstwa na Wydziale Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Najważniejsze książki: *Tradycje retoryczne na dawnym Śląsku (XVI-XVIII wiek)* (2007); *Ślązaczka. Pomiędzy rustica grossa i Pallas Silesiae – portret kobiety w literaturze łacińskiego Śląska*, (2010); *Firmicus Maternus: Jak nieświadomi błędzą w wierze* (2015); przekład autora z IV w. n.e. z opracowaniem; *Linguam Latinam cognosco. Poznają język łaciński. Podręcznik do łaciny dla dzieci* (2016); *Fabian Birkowski. Mowy akademickie i polemiczne* (2016), *Łacińskie epigramy ks. Gotfryda Karola Eichbergera* (2017) (w obu wyżej wymienionych autorka przekładu, współautorka opracowania); *Genethliakon – pieśń ku czci życia* (2018). Specjalizuje się w literaturoznawstwie (literatura antyczna: łacińska oraz grecka), neolatynistyce, historii starożytnej, historii Śląska. Zajmuje się także retoryką, historią kultury i antropologią generatywną. Tłumaczka, nauczyciel akademicki, związana z uniwersytetami w Warszawie, Katowicach i Opolu. Członkini m.in. Polskiego Towarzystwa Filologicznego i Polskiego Towarzystwa Retorycznego.

Adam Konopka

Doktorant filologicznych studiów doktoranckich na Uniwersytecie Gdańskim (językoznawstwo), absolwent socjologii i stosunków międzynarodowych. Publikował w „Władzy Sądzenia” i „Miscellanea. Anthropologica et Sociologica”. Zajmuje się analizą dyskursu na temat regulacji urodzeń w PRL-u oraz polskich ruchów nacjonalistycznych.

Rafał Kuś

Doktor, adiunkt w Instytucie Amerykanistyki i Studiów Polonijnych Uniwersytetu Jagiellońskiego, wykładowca Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Absolwent prawa oraz dziennikarstwa i komunikacji społecznej na Uniwersytecie Jagiellońskim (2005). Ukończył studia podyplomowe dla tłumaczy tekstów specjalistycznych – sekcja języka angielskiego (Katedra UNESCO UJ, 2006), podyplomowe studium prawa prasowego, wydawniczego i autorskiego (Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ, 2008) oraz – z wyróżnieniem – podyplomowe studium retoryki (Wydział Polonistyki UJ, 2011). Absolwent Szkoły Prawa Amerykańskiego (Catholic University of America oraz Wydział Prawa i Administracji UJ). W 2015 roku ukończył Program Letni w zakresie Metod Ilościowych w Badaniach Społecznych ICPSR (Inter-university Consortium for Political and Social Research) na Uniwersytecie Michigan (Ann Arbor). Wykładał m.in. na uniwersytetach w Katanii, Lublanie, Płowdiwie, Santiago de Compostella i Utice (Nowy Jork).

Jakub Zdzisław Lichański

Profesor dr hab., kierownik Pracowni do Badań Historii i Teorii Retoryki na Wydziale Polonistyki UW, redaktor naczelny „Forum Artis Rhetoricae”. Autor kilkuset publikacji z zakresu retoryki, kultury i literatury popularnej. Związany z różnymi towarzystwami naukowymi: członek – Polskiego Towarzystwa Filologicznego (od 1975), Komisji Dziejów Odrodzenia i Reformacji KNH PAN (od 1985; pełnił funkcję sekretarza Komisji do roku 1985 i wydawcy *Biuletynu Komisji*), The International Society of the History of Rhetoric (od 1989), Polskiego Towarzystwa Retorycznego (od 2000), Komisji Żywego Słowa Rady Języka Polskiego przy Prezydium PAN (od 2004). Więcej na https://pl.wikipedia.org/wiki/Jakub_Zdzisław_Lichański

Anna Łach

Doktor bibliologii i informatologii, magister filologii polskiej. Adiunkt w Instytucie Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego. Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół problematyki popularyzacji i mediatyzacji nauki, języka mediów i medialnego obrazowania świata oraz bibliograficznych analiz dorobku naukowego.

Ewa Modrzejewska

Doktor nauk społecznych w zakresie nauk o polityce, medioznawca. Adiunkt w Instytucie Polonistyki Stosowanej UW (Zakład Retoryki i Mediów). Autorka kilkudziesięciu artykułów z zakresu retoryki, medioznawstwa i politologii. Współtworzyła podręcznik *Retoryka negocjacji. Scenariusze* (2018). Redaktor międzynarodowego czasopisma naukowego „Res Rhetorica”. Członek zarządu Polskiego Towarzystwa Retorycznego. Interesuje się retoryką w komunikacji publicznej, a w szczególności retoryką danych, rozwijaniem kompetencji medialnych oraz edukacją obywatelską.

Joanna Partyka

Doktor hab., historyk literatury i antropolog, profesor nadzwyczajny w Instytucie Badań Literackich PAN. Zajmuje się historią literatury i kultury dawnej, polskiej i iberyjskiej; szczególną uwagę poświęca tekstom paraliterackim, takim jak encyklopedie, traktaty moralne i pedagogiczne, przewodniki dla spowiedników, silvae rerum, bada m.in. aspekty retoryczne tego typu piśmiennictwa. Autorka książek *Rękopisy dworu szlacheckiego doby staropolskiej* (1994) i „*Żona wyćwiczona*”: *kobieta pisząca w kulturze XVI i XVII wieku* (2004) oraz ponad siedemdziesięciu artykułów w języku polskim, angielskim i hiszpańskim (m.in. *Rhetoric of (and in) the Early Modern Encyclopaedia*, w: *Rhetoric, Discourse and Knowledge*, red. M. Załęska, U. Okulska, Frankfurt am Main

2016; *Ingenium na usługach polemiki intelektualnej (na przykładzie Discusión J.L. Borge-sa)*, w: *Retoryka-Wiedza-Krytyka*, red. M. Załęska, Warszawa 2016. Jednym z głównych nurtów jej zainteresowań jest dawne piśmiennictwo kobiece. Jest w Zarządzie Polskiego Towarzystwa Retorycznego, kieruje Interdyscyplinarnym Centrum Retoryki Stosowanej ProRhetorica przy IBL PAN.

Magdalena Piechota

Doktor hab., profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, pracownik Zakładu Komunikacji Społecznej oraz kierownik działającej w jego ramach Pracowni Badań nad Reportażem. Wraz z Grażyną Stachyrą i Pawłem Nowakiem przygotowała książkę *Rozrywka w mediach i komunikacji społecznej* (Lublin 2012). Jest autorką opracowania *Jaka Ameryka? Polscy reportażyści dwudziestolecia międzywojennego o Stanach Zjednoczonych* (Lublin 2002) i kilkunastu artykułów naukowych poświęconych współczesnemu reportażowi literackiemu. Interesuje się genealogią dziennikarską, analizą dyskursu medialnego, stylem wypowiedzi dziennikarskiej oraz historią i teorią reportażu.

Mirosław Ryszkiewicz

Doktor hab. nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, adiunkt w Zakładzie Teorii i Antropologii Literatury Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Autor książki *Forma ideologii – ideologia formy. O powieściach Stefana Kisielewskiego* (2003), współautor i współredaktor podręcznika akademickiego *Wersyfikacja polska* (2007) oraz monografii zbiorowych *Literatura i jej obrzeża* (2012) i *Kultura w świecie luster. Niepowtarzalność i multiplikacje w literaturze XX i XXI wieku* (2017), redaktor książki *Prowincja – świat, Europa, Polska. Zbiór studiów* (2007). Od 1997 do 2001 roku pracował jako lektor oraz wykładowca w Katedrze Języka Polskiego i Literatury na Uniwersytecie Debreczyńskim. Zajmuje się głównie zagadnieniami z pogranicza teorii literatury i teorii retoryki, w tym retoryką powieści kryminalnej, okazjonalnie tematami węgarskimi.

Magdalena Smoleń-Wawrzusiszyn

Doktor hab., językoznawca. Adiunkt w Katedrze Języka Polskiego KUL, wykładowca retoryki stosowanej na Wydziale Filozofii KUL. Autorka monografii poświęconej polskim dyskursom marketingu. Jej główne zainteresowania naukowe dotyczą glottodydaktyki polonistycznej, pragmalingwistyki, teorii dyskursu oraz retorycznego wymiaru komunikacji językowej. Członkini Polskiego Towarzystwa Językoznawczego, Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej oraz Stowarzyszenie

„Bristol” Polskich i Zagranicznych Nauczycieli Kultury Polskiej i Języka Polskiego jako Obcego.

Agnieszka Szurek

Doktor nauk humanistycznych, adiunkt w Instytucie Polonistyki Stosowanej (Zakład Retoryki i Mediów) na Uniwersytecie Warszawskim. Opublikowała m.in. artykuły: *Ujawnić, upamiętnić, zrozumieć – zapomnieć? Narracje o bombardowaniu Grodziska Mazowieckiego w styczniu 1945 roku – próba analizy retorycznej*, w: *Literatura i kultura popularna. Badania, analizy, interpretacje* (2015); *Historia Mazowsza Zachodniego w fantazjach użytkowników mediów społecznościowych*, „Literaturoznawstwo. Historia – teoria – metodologia – krytyka” nr 8–9/2014–2015; *Obraz podwarszawskich lotnisk w prasie dwudziestolecia międzywojennego*, „Kultura Popularna” 2016, t. 1, nr 47. Zainteresowania naukowe: historia lokalna okolic podwarszawskich, narracje „oddolne”, krytyka retoryczna.

Anna Tryksza

Doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, adiunkt w Zakładzie Teorii i Antropologii Literatury Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Autorka monografii *Barbarzyńcy, klasycyści? Strategie wierszowe w najnowszej poezji* (2008) oraz publikacji, których problematyka koncentruje się wokół zagadnień związanych z najnowszą literaturą. Naukowo zajmuje się również zjawiskami współczesnej kultury (media, film) oraz zagadnieniami retorycznymi obecnymi zarówno w najnowszej literaturze, jak i w mediach (głównie prasa). Centrum badań naukowych stanowi problematyka wersologiczna – wiersz ujmowany w perspektywie retorycznej i komunikacyjnej. Publikacje dotyczą w przeważającym stopniu tej problematyki oraz szczegółowych zagadnień związanych z wierszem w najnowszej poezji (np. u Andrzeja Sosnowskiego, Tomasza Majerana, Dariusza Suski, Marcina Senddeckiego, Adama Wiedemanna, Eugeniusza Tkaczyszyna-Dyckiego, Jarosława Marka Rymkiewicza), również problematyki współczesnej prozy i poezji, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów autobiograficznych. Współpracuje z Podlaską Fundacją Wspierania Talentów, Fundacją Teatrikon oraz międzynarodową organizacją Toastmasters. Członkini Polskiego Towarzystwa Retorycznego.